Dosarul nr. 1-118/2025 (nr. urmărirea penală 2022450157)
nr. electronic 1-23004406-21-1-14072025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

28 aprilie 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Oxana Gîscă
Grefieri – Svetlana Alexandrean, Alexandra Damaschin, Daniela Roșca

Cu participarea:
Procurorului în Procuratura Cimișlia –Octavian Căinăreanu,
Apărătorului inculpatului, avocatul – Iurie Cușnir,
În lipsa:
Inculpatului –Zadîr Veaceslav,

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală intentată în privința lui

Zadîr Veaceslav Ivan, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat din orașul *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în cîmpul muncii, supus militar, celibarat, fără persoane la întreținere, cu studii medii incomplete, posedă limba în care se desfășoară procesul, lipsesc date despre dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest, anterior judecat,

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal,

Procedura de citare legală a părților la proces executată.
Termenul de examinare urmare a transmiterii cauzei penale la rejudecare: 14.07.2025 – 28.04.2026.

a c o n s t a t a t :

Zadîr Veaceslav Ivan, fără a deţine permis de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care îl conducea, la 09.09.2022, aproximativ la ora 03:17 min., acţionând contrar prevederilor pct.10) subpct. 1) lit. b) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, şi subpct. 2) lit.a) care prevede că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, precum şi pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, care stabileşte, să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat, în vederea constatării alcoolemiei, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind în mod conştient survenirea acestor urmări, a condus fără permis de conducere mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, deplasându-se pe strada ***** din oraşul *****.

Ulterior, a fost stopat şi fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru „refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică”, în conformitate cu prevederile art. 438 alin. (2) din Codul contravenţional, i-au propus să fie testat întru stabilirea prezenţei stării de ebrietate şi naturii ei, la care Zadîr Veaceslav intenţionat s-a eschivat de la testarea alcoolscopică, evadând într-o direcţie necunoscută.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Zadîr Veaceslav, în baza art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică, acțiuni săvîrșite de către persoană care nu deține permis de conducere.

Potrivit procesului privind corectarea erorilo materiale din 28 decembrie 2022, a fost corectată eroarea materială evidentă din rechizitoriu întocmit la 28 decmbrie 2022, unde este indicată calificarea „eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică, acțiuni săvîrșite de către persoană care nu deține permis de conducere”, pe cînd trebuiaa să fie indicată „eschivarea conducătorului mijlovuluo de transport de la testarea alcooscopică” (f.d.147, vol. I)

Prin procesul-verbal de corectare a erorilor din 24 decembrie 2024 (f.d.187-188, vol. I), s-a dispus corectarea erorii materiale admise în textul rechizitoriului și a fi considerat corect la compartimentul se învinuiește urmează a fi cel corespunzător învinuirii din data de 16 decembrie 2022 și anume:

Zadîr Veaceslav, fiind titularul permisului de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care îl conducea, la 09 decembrie 2022, aproximativ la ora 21:30 min., acţionând contrar prevederilor: pct.10) subpct.1) lit.b) a Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să

execute cerinţele prezentului Regulament”, precum şi pct. 11 lit. j) a Regulamentul Circulaţiei Rutiere, care stabileşte: „să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat, în vederea constatării alcoolemiei”, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind în mod conştient survenirea acestor urmări, a condus mijlocul de transport de model „*****, cu numerele de înmatriculare „*****”, deplasându-se pe strada Gării din oraşul *****. Ulterior, a fost stopat şi fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru „refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică”, i-au propus să fie testat întru stabilirea prezenţei stării de ebrietate şi naturii ei, la care Zadîr Veaceslav intenţionat s-a eschivat de la testarea alcoolscopică, evadând de la faţa locului.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Zadîr Veaceslav, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, adică, eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.

La 29.10.2025, inculpatul a depus cerere scrisă personal, contrasemnată de apărătorul său, prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărarea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important, solicitînd judecarea cauzei în lipsa acestuia. Totodată, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și, folosindu-se de drepturile sale procesuale, inclusiv dreptul de a nu da declarații, nu s-a prezentat să facă declarații pe parcursul procesului penal (f.d.29, vol. II).

La caz, instanța de judecată atestă și practica Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Colozza vs Italia, nr. 9024/80 din 12 februarie 1985, potrivit căreia sa stabilit posibilitatea, în anumite circumstanțe excepționale, de a admite ca un proces penal să se desfășoare în absența acuzatului sau a unei părți. Ar trebui, în acest caz, ca autoritățile, în pofida eforturilor lor, să fi fost incapabile să notifice persoanei interesate citația de înfățișare sau că această modalitate de a acționa să fi corespuns necesității unei administrări corecte a justiției. O parte poate renunța la dreptul său de a se prezenta la audiere, dar numai în cazul când o asemenea renunțare este stabilită fără echivoc și „este asigurat un minimum de garanții corespunzătoare gravității sale”.

Art. 6 alin. (3) lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că orice acuzat are, mai ales, dreptul să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer.

La acest segment, instanța subliniază că în prezenta speța, inculpatului i-au fost asigurate garanții procesuale, asistenţă juridică și apărarea sa fiind asigurată de către un apărător ales de inculpat.

Prin încheierea protocolară din 06 noiembrie 2025, instanța de judecată a admis cererea inculpatului Zadîr Veaceslav privind judecarea cauzei în lipsa acestuia.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei, instanța reține că, în pofida poziției de nerecunoaștere a vinovăției, în susținerea învinuirii formulate față de inculpatul Zadîr Veaceslav învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, partea acuzării a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală, examinate și cercetate în ședința de judecată :

- **Declarațiile martorului Vasilachi Maxim,** care fiind audiat sub jurământ în ședință de judecată din 06 noiembrie 2025, a declarat că pe Zadîr Veaceslav nu îl cunoaște. Referitor la caz, martorul a declarat că, la data de 09 decembrie 2022, aproximativ în jurul orei 21:30, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu și patrulând împreună cu colegul său, Cuncev Maxim, conform graficului de muncă, a observat un automobil de model „***** ” care se deplasa haotic. Martorul a indicat că, a fost efectuată stoparea automobilului, iar conducătorul auto s-a prezentat ca fiind Zadîr Veaceslav. Acestuia i-au fost solicitate actele, prezentând permisul de conducere și certificatul de înmatriculare. În timpul discuției cu conducătorul auto, martorul a simțit un miros specific de alcool din cavitatea bucală a acestuia. În aceste condiții, i-a fost solicitat să fie supus testării alcooscopice cu aparatul de tip „Drager”. Inițial, conducătorul auto a acceptat testarea, declarând că nu a consumat băuturi alcoolice. Ulterior, după ce s-au apropiat de automobilul de serviciu și i-au fost explicate drepturile și obligațiile procesuale, Zadîr Veaceslav a refuzat să fie supus testării alcooscopice, după care a fugit într-o direcție necunoscută, lăsând actele colaboratorilor de poliție. A mai declarat martorul că, în automobil se afla o persoană de gen feminin, în calitate de pasager, nu își amintește acesteia. Doamna a oferit explicații referitoare la caz, fiind prezentă la transportarea automobilului la parcarea specială, motiv din care a avut un comportament agresiv. A precizat că, Zadîr Veaceslav nu a comunicat motivul pentru care a fugit, careva acte nu a semnat.

La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a declarat că Zadîr Veaceslav a refuzat să treacă testarea alcooscopică, consecințele refuzului de a fi supus testării alcooscopice i-au fost explicate lui Zadîr Veaceslav. A menționat că, nu își amintește dacă între el și Zadîr Veaceslav au avut loc acțiuni referitoare la transmiterea actului de identitate, iar acțiunile de la fața locului au fost filmate cu un telefon mobil, însă nu își amintește modelul acestuia. De asemenea, a precizat că a fost filmată procedura de testare alcooscopică, însă nu își amintește dacă, în timpul filmării, a solicitat colegului să stopeze înregistrarea. Nu își amintește acțiunile întreprinse de el și colegul său în momentul în care Zadîr Veaceslav a fugit, martorul a declarat că nu își amintește aceste circumstanțe, deoarece de la producerea cazului au trecut aproximativ trei ani. De asemenea, nu își amintește dacă au fost întreprinse acțiuni de a împiedica inculpatul de a părăsi locul stopării. Actele privind refuzul lui Zadîr Veaceslav de trecere a testării alcooscopice au fost întocmite de dînsul. Aceste acte nu au fost semnate de către Zadîr Veaceslav, întrucât aceasta a fugit de la locul stopării înainte de a-i fi propusă semnarea acestora. Procesul-verbal privind refuzul de testare alcooscopică, martorul a menționat că nu își amintește locul exactunde a fost întocmit.

Totodată, martorul a menționat că au trecut aproximativ 5 minute din momentul stopării mijlocului de transport până la momentul în care Zadîr Veaceslav a fugit. În aceeași seară, au fost întreprinse acțiuni în vederea stabilirii locului aflării lui Zadîr Veaceslav, solicitând persoanei de gen feminin, care se afla automobil, să îl telefoneze pentru a veni și a-și ridica actele, însă acesta nu a răspuns la apeluri.

- **Declarațiile martorului Cuncev Maxim**, care fiind audiat sub jurământ în ședință de judecată din 10 noiembrie 2025, a declarat că pe Zadîr Veaceslav nu îl cunoaște. Referitor la caz, a declarat că, la data de 09 decembrie 2022, a fost implicat în serviciu, conform graficului, împreună cu colegul său, Vasilachi Maxim. În timp ce patrulau în orașul *****, în jurul orei 21:30, pe strada Gării, au observat un automobil de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, care se deplasa haotic, motiv din care au conectat girofarurile automobilului de serviciu, iar conducătorul auto a stopat. Ulterior, aceștia s-au apropiat de automobil, iar conducătorul a deschis geamul. După ce s-au prezentat, i-au fost solicitate actele, acesta prezentând permisul de conducere și actele automobilului, fiind identificat ca Zadîr Veaceslav. În automobil se afla și un pasager, care s-a prezentat ca Dolot Tatiana. În timpul discuțiilor cu conducătorul auto se simțea miros specific de alcool. Colegul martorului l-a întrebat pe conducător dacă a consumat băuturi alcoolice, la care acesta a răspuns a negat faptul dat. Ulterior, Vasilachi Maxim l-a întrebat pe Zadîr Veaceslav dacă este de acord să fie testat alcoolscopic cu aparatul de tip „Drager”, la care acesta a fost de acord. La cerințele colaboratorilor de poliție, conducătorul auto a coborât din automobil și s-a apropiat de automobilul de serviciu. În acest timp, Vasilachi Vadim avea în mână aparatul „Drager 6810” și îi explica procedura de testare, drepturile și obligațiile procesuale, Zadîr Veaceslav a început să se deplaseze înainte, după care a fugit în direcția străzii Recinaia din orașul *****, iar la cerințele legale ale organelor de poliție nu a recționat. La fața locului a rămas pasagera Dolot Tatiana, care vizual era în stare de ebrietate și solicita ca colaboratorii de poliție să nu documenteze cazul. În prezența acesteia, conducătorul auto a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, automobilul a fost ridicat și transportat la parcarea specială din satul Abaclia, raionul *****. Martorul a mai declarat că, în timpul documentării cazului, Dolot Tatiana a fost de acord să dea explicații, comunicând că împreună cu Zadîr Veaceslav au fost la o prietenă la zi de naștere, însă nu a văzut daca ultimul a consumat careva băuturi alcoolice.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, Dolot Tatiana a comunicat că este concubina lui Zadîr Veaceslav, însă nu dorea să-l contacteze și să afle locul aflării acestuia.

La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a declarat că acțiunile acestora și a lui Zadîr Veaceslav au fost înregistrate cu un telefon mobil, însă nu putea preciza dacă acesta îi aparținea sau aparținea colegului său, menționând că el personal a efectuat înregistrarea. Nu își amintește câte fișiere video au fost înregistrate. Ulterior, a vizualizat înregistrarea video efectuată, aceasta fiind o secvență video. În timpul

discuțiilor cu Zadîr Veaceslav, nu a fost s-a pus problema deținerii actului de identitate în zona de frontieră.

Martorul a declarat că nu a oprit înregistrarea video la indicațiile colegului său, Vasilachi Maxim. Zadîr Veaceslav a refuzat testarea alcooscopică în timpul în care colegul său îi explica procedura. Nu își amintește dacă acestuia i-au fost explicate consecințele refuzului de a fi supus testării alcooscopice. Ulterior, Zadîr Veaceslav a fugit de la locul stopării, iar acțiunile întreprinse de către dînsu și colegul acestuia a fost avertizarea repetată a inculpatului, iar alte acțiuni nu afost întreprinse. Nu își amintește cine a întocmit actele, însă presupune că acestea au fost întocmite de către el. La momentul întocmirii actelor, Zadîr Veaceslav nu se afla la fața locului. La rubrica ,,persoanei testate, în locul numelui cetățeanului Zadîr Veaceslav a fost indicată mențiunea „refuz".

La întrebările adresate de instanța de judecată martorul a declarat, în cazul refuzului sau eschivării de la testarea alcooscopică, persoanei i se explică procedura de testare. A menționat că, cetățeanului Zadîr Veaceslav i-au fost explicate consecințele eschivării de la testarea alcooscopică. Eschivarea sau refuzul de la testarea alcooscopică este aceiași procedură.

Suplimentar în cadrul examinării prezentei cauzei penale, partea acuzării a mai prezentat în susținerea învinuirii următoarele probe administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul cercetării judecătorești:

- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare), acţiune efectuată la 09 decembrie 2022, în cadrul căreia de la Zadîr Veaceslav s-a simţit miros de alcool din cavitatea bucală. Fiindu-i propus testarea alcoolscopică învinuitul s-a refuzat categoric, motivând că nu este de acord cu motivul stopării (f.d.10, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 12 decembrie 2022, potrivit căruia de la Cuncev Maxim au fost ridicate secvenţe video cu momentul solicitării persoanei stopate de a fi supusă testării alcoolscopice (f.d.26, vol. I);

- proces-verbal de ridicare din 12 decembrie 2022, potrivit căruia de la Vasilachi Maxim au fost ridicate secvenţe video cu momentul solicitării persoanei stopate de a fi supusă testării alcoolscopice (f.d.28, vol. I);

- proces-verbal de examinare şi reproducere a obiectului din 13 decembrie 2022, prin care a fost supusă examinării două secvenţe video filmate pe cazul eschivarea de la testarea alcoolscopică conducătorului auto, care are semnalmente asemănătoare cu Zadîr Veaceslav (f.d.29, vol. I);

- secvența video „video_2022-l2-12_10-25-33", pe care este fixat acţiunile cet.Zadîr Veaceslav, şi anume, refuzul de la testarea alcoolscopică și secvenţa video „video_2022-12-12_3-04- 26" pe care sunt fixate acţiunile cet. Zadîr Veaceslav şi anume refuzul de la testarea alcoolscopică, stocată pe purtătorul optic de informaţie de

tip DVD-R, prin ordonanţa din 13 decembrie 2022, a fost recunoscută în calitate de corp delict şi anexată la prezenta cauză penală (f.d.30-31, vol. I).

Acuzatorul de stat în ședința din 10 noiembrie 2025 a renunțat la proba cu martorul Dolot Tatiana, fiind admis renunțul prin încheiere protocolară.

Tot la 10 noiembrie 2025, avocatul Cușnir Iurie, a înaintat demers, privind invitarea și audierea în calitate de martor al apărării pe Dolot Tatiana. Instanța de judecată a admis demersul, punînd în sarcina apărării asigurarea prezenței acesteia. Astfel, la ședințele de judecată din 11.11.2025, ora 09:00, 19.11.2025, ora 15:00, 10.12.2025, ora 16:00 și 15.12.2025 ora 16:00, 16.02.2026, ora 11:00, partea apărării nu a asigurat prezența martorului în interiorul termenului de decădere stabilit, astfel a continuare judecarea cauzei.

Procurorul în Procuratura Cimișlia, Octavian Căinăreanu, a prezetat discursulîn formă scrisă, iar în dezbateri judiciare a solicitat a-l recunoaşte vinovat pe inculpatul Zadîr Veaceslav de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă penală conform art. 60 din Codul penal, din motivul expirării termenului de prescripție privind atragerea la răspundere penală. Corpul delict un suport electronic DVD-R cu secvența video din 09.12.2022,de păstrat la materialele cauzei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Cușnir Iurie pledat pentru achitarea lui Zadîr Veaceslav, pe motiv că nu este vinovat. A menționat că, declarațiile martorilor Vasilachi Maxim și Cuncev Maxim, care sunt oponente de învinuire adusă de către partea acuzării. Consideră că Zadîr Veaceslav nu s-a refuzat de trecerea testării alcooscopice, acest fapt se confirmă prin secvențele video vizionate. La fel, nu îi este clar motivul stopării video de către colaboratorii de poliție, adică din ce motiv Cuncev Maxim, la indicația lui Vasilachi Maxim, a stopat filmarea. A mai menționat că, Zadîr Veaceslav nu a fugit de la fața locului, dar a plecat acasă după buletin de identitate, iar cînd s-a întors la fața locului nu mai era nimeni. A indicat că, de la locul stopării și locul locuinței este circa un km, iar de către poliție nu au fost interprinse măsurile de reținere sau de stopare a lui Zadîr Veaceslav, ultimul simplu a fugit. În actele procesuale este indicat că Zadîr Veaceslav s-a refuzat de a semna actele, însă acestea au fost întocmite în lipsa acestuia, fapt ce pune la îndoială veridicitatea mențiunilor consemnate. Or, actele procesuale urmau a fi întocmite în prezența persoanei vizate, or în lipsa lui Zadîr Veaceslav, acesta nu a avut posibilitatea să-și exercite dreptul de a semna sau de a refuza semnarea actelor. Totodată, apărarea consideră că probele administrate de către acuzatorul de stat nu sunt suficiente, pertinente și concludente pentru a demonstra vinovăția inculpatului. În aceste condiții, în temeiul principiului prezumției de nevinovăție, se solicită achitarea lui Zadîr Veaceslav.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită

de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare (…). Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, statuează că sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Conform dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire, precum şi alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvârşire a infracţiunii şi consecinţele ei, caracterul vinei, motivelor şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, formelor de participaţie dacă infracţiunea a fost săvârşită de un grup de persoane, circumstanţele care agravează răspunderea, menţiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului şi literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzațiile, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanţa de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire.

Audiind participanţii la proces, analizînd probele administrate de către organul de urmărire penală şi cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată stabilește următoarele.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal că se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Se consideră calificare a infracţiunii, potrivit art. 113 din Codul penal, determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În acest sens, în concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, instanţa statuează că judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare, condiţii de la care instanţa nu poate deroga în vederea respectării garanţiilor unui proces echitabil acordate acuzatului.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracțiunii specificate îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcooscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Conform art. 33 alin. (3) lit. b) din Legea privind siguranţa traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2007, conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În acest context, potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 (Anexa nr.1),

conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.

Pct. 10 pct. (1) lit. a) și pct. (2) lit. a), pct. 11 lit. j) din același Regulament prevede că, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere medical.

Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus;

Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat, de testare antidrog sau, după caz, examenului medical de prelevare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În speță, instanța de judecată a stabilit că Zadîr Veaceslav a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că, deținând permis de conducere, acesta a urcat la volanul mijlocului de transport de model *****, cu numerele de înmatriculare „*****”, deplasându-se pe strada Gării din oraşul *****, la data de 09 decembrie 2022, aproximativ la ora 21:30 min., fiind stopat de colaboratorii de poliție, s-a eschivat de la testarea alcooscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în conduita inculpatului, care s-a eschivat nejustificat să se supună testării alcoolscopice, care intră în sfera ilicitului penal, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Conform pct. 9 din Regulamentul privind modul de testare alcooscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, potrivit căruia testarea alcoolscopică şi testarea antidrog se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” şi alţii), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucţiunile aprobate în acest sens.

În conformitate cu pct. 10 din Regulamentul menționat, temei pentru efectuarea testării alcoolscopice și/sau a testării antidrog serveşte suspectarea consumului de alcool, droguri, analogi ai substanţei stupefiante sau psihotrope sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului, precum şi prezenţa simptomelor provocate de acţiunea acestora: miros de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată.

Astfel, din materialele cauzei penale cercetate se confirmă că la data de 09 decembrie 2022, aproximativ la ora 21:30 min., Zadîr Veaceslav s-a eschivat de a trece testarea alcooscopică.

Finalizând analiza laturii obiective a infracțiunii examinate vom menționa că această infracțiune este una formală și se consideră consumată din momentul săvîrșirii faptei prejudiciabile în oricare din modalitățile normative, la caz, infracțiunea incriminată inculpatului Zadîr Veaceslav a fost consumată la data de 09 decembrie 2022, aproximativ la ora 21:30 min., când acesta s-a eschivat să fie supus testului „Drager" în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a se eschiva de la testarea alcooscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care nu deține permis de conducere, se are în vedere inexistența permisului de conducere. În această speță, Zadîr Veaceslav întrunește condițiile subiectului infracțiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal, acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înțeles caracterul prejudiciabil al faptei comise și avea capacitate deplină de a-și manifesta voința și a-și dirija acțiunile.

Instanța mai menționează că, la materialele cauzei este anexată copia permisului de conducere nr. *****a lui Zadîr Veaceslav cu categorile „*****" (f.d.18, vol. I).

Prin urmare, în spața dedusă judecății, instanța de judecată consideră că în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrată vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

În continuare, instanța de judecată reține că în conformitate cu dispozițiile pct.11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 (Anexa nr.1), conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efect similar.

Potrivit pct. 14 lit. a) din același Regulamentul al circulației rutiere, conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate. Modul de testare alcoolscopică și de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei este reglementat de Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

Noțiunea de testarea alcoolscopică – acțiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.

În pct. 5 lit. a) din Regulamentul privind modul de testare alcooscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, este stabilit că testării alcoolscopice, la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane - conducătorii de vehicule bănuiți de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate.

Conform pct. 9 din Regulamentul privind modul de testare alcooscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, potrivit căruia testarea alcoolscopică şi testarea antidrog se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” şi alţii), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucţiunile aprobate în acest sens.

În conformitate cu pct. 10 din Regulamentul menționat, temei pentru efectuarea testării alcoolscopice şi/sau a testării antidrog serveşte suspectarea consumului de alcool, droguri, analogi ai substanţei stupefiante sau psihotrope sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului, precum şi prezenţa simptomelor provocate de acţiunea acestora: miros de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată.

Persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice potrivit art. 11 din Regulamentul privind modul de testare alcooscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei este obligată: a) să verifice starea funcţională a aparatului etilotest; b) să informeze subiectul despre faptul că urmează a fi testat la existenţa vaporilor de alcool în aerul expirat; c) să explice persoanei testate procedura testării alcoolscopice; d) să respecte instrucţiunile privind ordinea testării alcoolscopice şi normele sanitaro-igienice, desigilînd dispozitivul de protecţie (muştiucul) în prezenţa examinatului; e) să extragă pe suport de hîrtie rezultatul măsurării, să-l completeze cu datele necesare şi să-l aducă la cunoştinţa subiectului testat contra semnătură, cu anexarea ulterioară la procesul-verbal de constatare a contravenţiei. În cazul refuzului subiectului testat de a semna extrasul cu rezultatul testării va face menţiunea respectivă; f) să explice subiectului dreptul de a contesta, în caz de dezacord, rezultatul testării alcoolscopice; g) să conducă subiectul, în cazul în care concentraţia de alcool în aerul expirat corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie, la o instituţie medicală abilitată pentru efectuarea examinării

medicale şi acordarea asistenţei narcologice necesare.

Potrivit pct.13 din Regulamentul enunțat, persoana testată alcoolscopic și/sau antidrog, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu prelevarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică sau după testarea antidrog.

Analizând întreg probatoriu administrat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată consideră că probele administrate confirmă vinovăția inculpatului Zadîr Veaceslav în calitatea sa de conducător al mijlocului de transport, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, adică, eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.

Instanța de judecată reține că, în cadrul ședinței de judecată, avocatul Cușnir Iurie a invocat faptul că inculpatul nu a refuzat testarea alcooscopică și nu a părăsit locul faptei în scopul eschivării, ci a plecat la domiciliu pentru a lua buletinul de identitate și telefonul mobil. Potrivit secvențelor video examinate în ședința de judecată, instanța constată că inculpatul a părăsit locul unde a fost stopat, reținând că, la acel moment, colaboratorii de poliție dispuneau deja de datele necesare pentru documentarea cazului, fiind preentat permisul de conducere, nefiind justificată necesitatea prezentării buletinului de identitate de către inculpat.

La fel, partea apărării a invocat faptul că, actele procedurale întocmite de către colaboratorii de poliție sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute ca probe veridice deoarece, în actele respective este indicat că „Zadîr Veaceslav s-a refuzat de a semna”, însă acestea au fost întocmite în lipsa acestuia, fapt ce pune la îndoială veridicitatea mențiunilor consemnate. Or, actele procesuale urmau a fi întocmite în prezența persoanei vizate, oferindu-i posibilitatea reală de a-și exprima acordul sau dezacordul privind semnarea acestora. Cu toate acestea, instanța stabilește că inculpatul deși a avut avocat la faza de urmărire penală nu a invocat vicii de legalitate ale procesului-verbal și nici nu a contestat în ordinea prevăzută de lege acest act, nu a contestat acțiunile agenților de patrulare, inclusiv nu și-a valorificat dreptul de a înainta recuzare acestora pe motiv de neîncredere.

Aici, instanța de judecată menționează că prevederile art. 445 din Codul contravențional reglementează expres nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, în prezenta speță, actele întocmite la data de 09.12.2022 de agentul constatator Maxim Vasilachi nu constituie un proces verbal cu privire la contravenție ci un act de constatate, or art. 442 alin. (1) din Codul contravențional definește clar că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Prin prisma faptului că este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar apărarea nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Respectiv, existența faptei prejudiciabile prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal se dovedește prin cumulul de probe administrate şi nominalizate supra, şi anume prin declarațiile martorilor Cuncev Maxim, Vasilachi Maxim, prin procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 09.12.2022, secvențele video din data de 09.12.2022, ce surprinde momentul eschivării lui Zadîr Veaceslav de a fi supus testului „Drager 6810" în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, și explicarea consecințelor în caz de refuz/eschivare dela trecerea testării alcooscopice, şi probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele şi demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, în speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră că în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrată vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

Instanța de judecată urmare a examinării cauzei penale nu a constatat careva temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile martorilor acuzării. Martorii respectivi înainte de a fi audiați au fost preveniți de răspundere penală pentru declaraţii mincinoase conform art. 312 din Codul penal. Mai mult, declarațiile martorilor în instanța de judecată nu au fost obiectate, deci sunt considerate drept veridice. Declarațiile martorilor care indică direct că inculpatul Zadîr Veaceslav s-a eschivat de la trecerea testării alcoolscopice, deși i s-au explicat consecințele refuzului de a fi supus testării alcoolscopice, urmează a fi reținute ca probe pertinente, concludente, utile și verifice, or partea apărării nu a invocat argumente sustenabile care ar pune la dubii declarațiile respectivelor martori agenți de patrulare, care de fapt au constatat săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

Instanța de judecată nu a stabilit careva circumstanțe de a pune la îndoială declarațiile martorilor acuzării, care au dat declarații din poziția reprezentanților statului care au misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă a constatat în plecarea de la locul stopării de către colaboratorii de poliție și nesupunerea propunerii de a trece testarea alcoolscopică, prin sine acest fapt deja constituia o faptă infracțională consumată. Colaboratorii de poliție corect au procedat că, suspectându-l pe Zadîr Veaceslav de consumul de alcool, i-au solicitat acestuia să fie supus testării alcoolscopice, explicându-i consecințele refuzului și eschivării. Din înregistrarea video se observă clar că, la propunerea agentului constatator de a fi supus testării alcoolscopice, Zadîr

Veaceslav expres s-a eschivat, solicitând colaboratorilor de poliție comunicarea motivul stopării acestuia. Astfel, posibilitatea realizării testării alcoolscopice s-a epuizat datorită exclusiv voinței inculpatului.

Probele administrate sunt suficiente pentru a constata în afara oricărui dubiu rezonabil, că a avut loc faptul echivării nejustificate al inculpatului Zadîr Veaceslav de la testarea alcoolscopică, că acestui fapt i-a precedat conducerea autovehiculului de către inculpatul Zadîr Veaceslav și că această faptă a fost săvârșită de către inculpat cu intenție.

De altfel, eschivarea inculpatului Zadîr Veaceslav de a fi supus testării alcoolscopice de fapt a fost unul necondiționat și inexplicabil, or conducătorul vehiculului este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat în vederea constatării alcoolemiei, fapt ce rezultă din prevederile pct.11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere și art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier. Astfel, inculpatul Zadîr Veaceslav intenționat s-a eschivat de a fi supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager", contrar prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza/eschiva testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea a fost comisă de către inculpatul Zadîr Veaceslav cu intenție directă, dat fiind că ultimului i-au fost explicate într-o manieră comprehensibilă natura și modul testării, consecințele eschivării de a trece testarea alcoolscopică, astfel că ultimul a cunoscut despre acestea, în mod conștient şi intenționat s-a eschivat de a fi suspus testării alcoolscopice.

În consecință, vinovăția inculpatului Zadîr Veaceslav în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral prin probele administrate în conformitate cu normele legale, de către partea apărării nefiind prezentate probe sau invocate argumente verosimile, care să combată probele ce confirmă vinovăția inculpatului.

Într-o altă ordine de idei, în conformitate cu art. 90 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală, nu pot fi citați și ascultați ca martori judecătorul, procurorul, reprezentantul organului de urmărire penală, grefierul – cu privire la circumstanţele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuţiilor lor procesuale, cu excepţia cazurilor de participare la reţinere în flagrant delict, de cercetare a probelor dobîndite prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă, de reexaminare a cauzei în ordine de revizie sau de restabilire a dosarului pierdut.

Astfel, având în vedere faptul că, martorii acuzării nemijlocit au participat la oprirea inculpatului în mijlocul de transport cu care acesta a circulat și pe care a condus, iar mai apoi au participat la documentarea inculpatului în momentul depistării comiterii infracțiunii și la întocmirea actelor de procedură de constatare, instanța de judecată atestă, fiind întemeiată concluzia organului de urmărire penală de a atribui calitate de martori agenților de patrulare, ori legiuitorul a instituit excepția în conformitate cu care reprezentantul organului de urmărire penală poate fi inclusiv

audiat în calitate de martor.

În acest sens, nu pot fi puse la dubii declarațiile martorilor or, aceștia fiind agenți de patrulare, au exercitat atribuțiile lor de serviciul conform legislației în vigoare și a fișei de post, iar circumstanțele de fapt a cauzei penale le-au devenit cunoscute în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și documentării nemijlocite a acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului.

În acest context, cu referire la solicitarea apărătorului său, care a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare, instanța de judecată ține să menționeze că, acuzarea de stat a administrat suficiente probe în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului Zadîr Veaceslav, iar aceste probe nu au fost combătute nici într-un fel de partea apărării, respectiv instanța de judecată conchide că, de fapt, poziţia apărării urmăreşte scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Tot aici, instanța de judecată ţine să elucideze că sentinţa de achitare se adoptă dacă:1) nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii; 2) fapta nu a fost săvîrşită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, pe când în cazul dat nu a fost stabilită nici o circumstanță care ar duce la adoptarea unei sentințe de achitare.

Conform art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine seama de prevederile art. 75 alin. (1), (2) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate,

nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Astfel, din dispozițiile enunțate se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Așadar, prin prisma art. 16 alin. (2) din Codul penal (în vigoare la 09.12.2022), infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, la data comiterii infracțiunii 09.12.2022, se clasifică în categoria infracţiunilor ușoare, săvîrșită cu intenție.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit pct. 107 din Legea nr.136 din 06 iunie 2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional), publicată la 07 iunie 2024 în Monitorul Oficial Nr. 245-246 art. 353, articolul art.264^1 alin.(3) din Codul penal, va avea următorul cuprins, (3) Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică şi/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical se pedepseşte cu amendă de la 2000 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. IV. alin. (1) din Legea nr.136 din 06 iunie 2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional), prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. I pct. 4, 144–146, 151 și a art. III pct. 2, care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul

infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Aşadar, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, la data pronunțării sentinței 28 aprilie 2026, se clasifică în categoria infracţiunilor mai puțin grave, iar în coroborare cu prevederile art. 10 din Codul penal, se constată că pedeapsa prevăzută prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024 şi care a intrat în vigoare la 07 septembrie 2024, este una mai aspră, urmând a fi aplicată legea penală care care uşurează pedeapsa.

La caz, sancțiunea normei incriminate inculpatului – art. 264[1] alin. (3) din Codul penal (în vigoare la 09.12.2022), prevede în calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de judecată reține faptul că acuzatorul de stat a solicitat de a-l recunoaşte vinovat pe inculpatul Zadîr Veaceslav de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă penală conform art. 60 din Codul penal, din motivul expirării termenului de prescripție privind atragerea la răspundere penală.

Apărătorul inculpatului, a pledat pentru achitarea inculpatului.

Prin prisma tuturor acestor raționamente, instanța va stabili pedeapsă echitabilă inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore.

Conform art. 62 alin. (1) lit. b[1]), alin. (6) din Codul penal, persoanelor fizice care au săvîrşit infracţiuni li se pot aplica următoarele pedepse privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară.

Sancțiunea art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, prevede în calitate de pedepsă complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 65[1] din Codul penal (în vigoare la data comiterii faptei), privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobîndirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

În continuare, instanța de judecată, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal (în vigoare la 09.12.2022), coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b[1]) şi art. 65[1] alin. (3) din

Codul penal (în vigoare la 09.12.2022), va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

La fel, instanța de judecată nu a constatat existența cărorva circumstanțe excepționale care ar justifica soluția de neaplicare față de inculpat a pedepsei complementare anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La formarea viziunii complete asupra personalității inculpatului Zadîr Veaceslav și condițiile de viață a familiei ultimului, instanța de judecată reține că acesta are vîrsta de 51 ani, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.84, vol.I), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.81, vol.I), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.83, vol.I), nu se află la evidență ca persoană condamnată (f.d.79, vol.I); necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în cîmpul muncii, deține permis pentru conducerea mijloacelor de transport (f.d.18, vol. I), potrivit revendicării/Forma 246, anterior a fost atras la răspundere penală sau contravențională (f.d.69,75, vol.I).

De asemenea, examinând materialele cauzei, instanța reține că, potrivit informației Inspectoratului de Poliție ***** nr. 34/2-2006 din 27.05.2024, în privința lui Zadîr Veaceslav, născut la 19.08.1975, domiciliat în or. *****, a fost inițiat dosarul de căutare nr. 2024450015 din 27 mai 2024. Ulterior, conform informației nr.34/22-5568 din 24.12.2024, dosarul de căutare nr. 2024450015 din 27.05.2022, a fost clasat ca urmare a stabilirii locului aflării persoanei.

Circumstanţe atenuante, în conformitate cu art. 76 din Codul penal ce ar atenua răspunderea inculpatului, instanța de judecată nu a stabilit.

În conformitate cu art. 77 din Codul penal, enumerarea circumstanţelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanţe agravante numai acele împrejurări, care sînt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală şi incluse în conţinutul rechizitoriului.

Respectiv, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, prin prisma art. 10 alin. (2) din Codul penal (în vigoare la 09.12.2022), infracţiunea comisă în cazul pendinte se consideră în continuare ușoară, adică faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal (în vigoare la 09.12.2022), persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare.

Potrivit art. 53 lit.g) din Codul penal reglementează, persoana care a săvîrşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripţiei de tragere la răspundere penală.

În aspect procesual, reieşind din condiţiile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu

liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie.

În subsidiar, potrivit alin. (6) din art. 389 al Codului de procedură penală, la adoptarea sentinţei de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinţei de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanţa argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentinţa dată.

Pe cale de consecinţă, instanța de judecată atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată şi a fost comisă de către Zadîr Veaceslav, infracţiunea având loc 09.12.2022, ora 21:30, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanţa de judecată şi apreciate prin prezenta sentinţă.

În acest context, instanţa relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (4) din Codul penal, prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată, iar în cazul săvârşirii de către persoană a unei noi infracţiuni, prescripţia se calculează pentru fiecare infracţiune separat. Concomitent, prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripţiei în acest caz începând din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi.

În aceste condiţii, instanța de judecată mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspunderea penală, iar din conţinutul normei substanţiale prevăzute la art. 60 alin. (1) din Codul penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

Astfel, instanța de judecată va emite o sentinţă de condamnare în privinţa ultimului, fără a aplica o pedeapsă penală, reieşind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală şi cu liberarea de pedeapsă penală a acestuia, conform art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru infracţiunea prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal (în vigoare la 09.12.2022).

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

În conformitate cu art. 158 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, orpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

Astfel, secvențele video ,,video_2022-l2-12_10-25-33", ,,video_2022-12-12_13-04- 26", care se află pe suportul electronic DVD-R, în care este fixat acţiunile cet. Zadîr Veaceslav şi anume refuzul de la testarea alcoolscopică, recunoscute şi anexate în calitate de corp delict prin ordonanţa de recunoaştere şi anexare corpurilor delicte la cauza penală din 13.12.2022, de păstrat la dosarul penal pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

În conformitate cu prevederile art. 53 lit.g), 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, art. 340, 382, 384-385, art. 389 alin. (4) pct. 3), 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Zadîr Veaceslav Ivan, născut la *****, IDNP *****, se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal (în redacția în vigoare la 09.12.2022).

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal şi art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează **Zadîr Veaceslav Ivan**, născut la *****, IDNP ***** de pedeapsă penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie.

Corpul delict: fişierele video_2022-l2-12_10-25-33, video_2022-12-12_13-04-26, se află pe suportul electronic DVD-R, recunoscute şi anexate în calitate de corp delict prin ordonanţa de recunoaştere din 13.12.2022, de păstrat la dosarul penal pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Sentința motivată este pronunțată în ședință publică la data de 29 aprilie 2026.

Președintele ședinței,
judecător Oxana Gîscă